

at sagerne ikke bliver rejst. Det er jo simpelt hen for at gøre det mere effektivt.

Så der, hvor ligestillingsafdelingen i dag har brugt ressourcer på at forberede det for mig som socialminister, er det klart, at pengene så vil blive flyttet til Ligestillingsnævnet – det skulle der ikke komme nogen konflikt ud af – og jeg vil godt love her fra talerstolen, at det vil ske.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Kl. 14.05

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 127: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Ændring i reglerne om udbud og frit valg og revision af reglerne om klageråd).

Af socialministeren (Henriette Kjær).

(Fremsat 21/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslag handler om at gøre fritvalgsmodellen i hjemmeplejen endnu bedre. Selv om vi kun står ved starten af de frie valg, benytter flere og flere ældre sig af mulighederne for at få en privat leverandør. Først ved udgangen af 2003 havde de fleste kommuner i praksis fået gennemført det frie valg, men der mangler fortsat mere viden og information om hele ordningen.

Derfor oplever vi også her i starten af det nye år et vældigt spring fremad i antallet af ældre, som benytter sig af det frie valg. Det er en succes, som Venstre gerne vil være med til at følge op på. Med lovforslaget her i dag gør vi det muligt for kommunerne i højere grad at benytte sig

af udbudsmodellen. Det betyder, at de private leverandører kan kappes om at være bedst til at levere opgaverne til kommunens borgere.

For at gøre konkurrencen rigtig attraktiv siger forslaget, at kommunerne kan indgå kontrakt med mindst to leverandører, når det gælder levering af mad. Det nuværende krav er, at der mindst skal opnås fem leverandører til levering af madservice, men det krav er jo alt for restriktivt. Det har jo gjort, at der ikke kom noget ud af den ordning.

Vi fjerner også kravet om, at kontraktperioden kun kan være på 2 år. Nu bliver det op til kommunerne eventuelt at benytte sig af en længere kontraktperiode for at gøre det mere attraktivt at danne en spændende markedsplads for virksomhederne. Alt dette har det formål, at vore ældre skal have de bedste valgmuligheder, når det drejer sig om madservice og hjemmepleje. Så Venstre kan anbefale dette forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Grete Schødt som ordfører – nå, et øjeblik, så skal man lige markere. Så går hr. Oppfeldt lige på talerstolen igen, og så får fru Margrethe Vestager lov til at stille et spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er meget overrasket over hr. Flemming Oppfeldts ordførertale. Jeg havde egentlig troet, at den sådan ville blive lagt efter det, vi tit hører nogle steder, nemlig at »dette er en tilståelses-sag. Vi synes ikke, det fungerer. Egentlig har vi helt fortrudt, men for sådan at beholde skindet på næsen med hensyn til det frie valg, så fremsætter vi nu sådan et dække over det forslag. Og til næste år kommer der så et, som gør det endnu mere håndterbart, og til sidst kan det være, vi når en situation, hvor man bare kan få tingene til at fungere ude i det kommunale landskab, så-dan som det i virkeligheden før har været«.

Synes Venstre, at det sådan er svært klædeligt med det her tilbagetog?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det her er et fremskridt. Det frie leverandørvalg fungerer jo fint. Det var jo det, som den oprindelige lov gik på, det var det, der oprindeligt blev fremlagt i Folketinget. Det er ikke det, vi ændrer på nu. Det, vi nu føjer til, er at kunne forstærke den udbudsmodel, som kommunerne også har en mulighed for at vælge, men som ikke ret

mange kommuner har valgt. Og for at kunne gøre det endnu bedre, har vi lavet de her ændringer.

Så selve hovedideen med at have en leverandørmodel eksisterer jo altså uændret. Det er den ene måde, kommunerne kan arbejde med det her på, og så har vi så en udbudsmodel, det er den anden måde.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Sådan som jeg læser forslaget og fremsættelsestalen, så står der, at man ophæver krav, og man ophæver krav, og man ophæver krav. Det vil sige, at den måde, man havde tænkt det på, har vist sig ikke at fungere, så nu prøver man altså på en anden måde for at se, om man dog ikke kunne bringe det til at fungere, i stedet for måske bare stille og roligt at satse på at få det til at leve, som er i forvejen, fordi folk er optaget af at få en ordentlig service og ikke nødvendigvis af at bære ved til en ideologi, som handler om, at bare man vælger frit, så er alt godt.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Nu ved jeg godt, at Det Radikale Venstre jo er fuldstændig imod det her, er imod frit valg. Det Radikale Venstre ønsker jo kun én model, nemlig kommunens model. Sådan er det.

Her har vi så begået nogle forsøg på også at få nogle andre private ind på markedet, og det fungerer ganske godt. Flere og flere ældre tilslutter sig det frie valg, og her forstærker vi muligheden for også at øge konkurrencen i det frie valg.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg bed mærke i, at hr. Flemming Oppfeldt i sit ordførerindlæg, i hvert fald så vidt jeg kunne høre, sagde, at der ikke var kommet noget ud af den nuværende ordning. Det vil jeg godt bede hr. Flemming Oppfeldt om at uddybe.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er kun meget få kommuner, der benytter sig af udbudsmodellen. Det er den, vi drøfter i dag.

Den oprindelige leverandørmodel eksisterer jo alle steder, så der er sandelig kommet meget ud af det frie valg. Den eksisterer jo efterhånden overalt, men dette, at kommunen som instru-

ment frem til det frie valg kan benytte sig af denne specielle udbudsmodel er ikke særlig udbredt, og for at gøre det mere udbredt, ændrer vi i bemærkningerne.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg havde bare et kort øjeblik troet, at hr. Flemming Oppfeldt faktisk sagde, at der ikke var kommet noget ud af ordningen som en opfølgning på Ældre Sagens undersøgelse. Ældre Sagen har jo undersøgt, hvordan det her fungerer, og på samtlige punkter når Ældre Sagen jo frem til, at det faktisk ikke er nogen bragende succes. Det nærmer sig en fiasko.

Men da jeg forstår, at det ikke var det, hr. Flemming Oppfeldt udtalte sig om, vil jeg godt bede hr. Flemming Oppfeldt om at kommentere Ældre Sagens undersøgelse om netop fritvalgspakken.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det, jeg udtalte mig om, og det fremgår også af mit manuskript, var om udbudsmodellen. Den er ikke blevet særlig udbredt, men det frie valg er jo meget udbredt, fordi man i det frie valg fortrinsvis benytter sig af leverandørmodellen.

Med hensyn til Ældre Sagens rapport, som jo er forældet, fordi den slutter sit arbejde i september måned 2003, eksempelvis før Københavns Kommune får gennemført det frie valg, må jeg bare sige, at udviklingen siden da er løbet så stærkt, og der er så mange ældre, der benytter sig af det, at vi står over for en bragende succes.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes næsten, det er en for ydmyg hr. Oppfeldt, vi oplever i dag, for det har vel på den måde været en bragende succes, at det har givet job til rigtig mange jurister og økonomer i kommunerne til at lave udbudsmateriale, og på den måde har det givet beskæftigelse. Men det er rigtigt, at problemet er, at der ikke er kommet så meget mere hjemmehjælp ud af det.

Jeg vil igen spørge til Ældre Sagens rapport, der jo siger, at 40 pct. af de ældre fra 2002-2003 oplever, at der kommer langt, langt flere forskellige mennesker ind i de ældres eget hjem.

Synes hr. Flemming Oppfeldt, det er et af succeskriterierne, at det er lykkedes at lave sådan en type af banegårde, hvor folk cirkulerer lidt

ud og ind, eller er det det, at der er kommet mange jurister og økonomer i beskæftigelse til at skrive rapporter, der er den store succes?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror egentlig ikke, at SF har forstået ideen i det her, og det er jo også derfor, vi har så mange misforståelser i vores diskussion.

I SF's verden skal der jo kun være én leverandør, nemlig kommunen. Vi mener, at kommunen kan være leverandør, men vi mener også, at andre kan være leverandører.

Hvis man er utryg eller utilfreds med, at de, der leverer ydelserne derhjemme, er mange forskellige personer, som f.eks. Ældre Sagens rapport viser, så kan man jo skifte til en leverandør, man er mere tryk ved, og det kan også godt være, at en privat leverandør faktisk kan holde lidt bedre personalefokus, så der ikke er så mange forskellige, der kommer og besøger den ældres hjem.

Jeg mener faktisk, at dette at få konkurrence, dette at få et frit valg, også er med til at øge kvaliteten, og det er egentlig også det, vi kan se i tilslutning til det frie valg, nemlig at flere og flere ældre slutter sig til det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Villy Søvnald, sidste spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Nu er det jo ikke så meget et spørgsmål om, hvad SF kan forstå, det synes jeg ikke. Jeg synes, det er vigtigere, hvad Venstre kan forstå. Det er jo én ting. Men jeg synes, det er langt mere spændende at spørge, hvordan de ældre oplever det. Jeg vil sådan set bare bede hr. Flemming Oppfeldt bekræfte, at der i forbindelse med Ældre Sagens undersøgelse, ud over at hjemmehjælpen er faldet med 2 pct. fra 2002 til 2003, mens regeringen og Dansk Folkeparti har haft ansvaret for det her område, er 40 pct., der siger, at de oplever, at der kommer stadig flere forskellige ind i den enkeltes eget hjem.

Når nu virkeligheden er i lodret modstrid med det, hr. Flemming Oppfeldt siger, hvad tror hr. Flemming Oppfeldt så det er klogest at tage bestik af? Virkeligheden eller af hr. Flemming Oppfeldts udsagn?

Jeg indrømmer, at det er et svært spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil bare sige, at forskellen mellem undertegnede og hr. Villy Søvnald er 500 mio. kr. om året, det vil sige, at den regering, som hr. Villy Søvnald tidligere støttede, brugte 500 mio. kr. mindre om året end den regering, jeg støtter. Jo. Nu er der snart gået 3 år, og det betyder så faktisk, at vi har en forskel på 1.500 mio. kr., som jeg ønsker at bruge mere til de ældre, og som er blevet brugt, end hr. Villy Søvnald har brugt.

Vi kan se ud af de tal, som bevæger sig nu, at flere og flere ældre i en række kommuner tilslutter sig det frie valg, inklusive Københavns Kommune.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Man bliver jo meget taknemlig, hver gang hr. Flemming Oppfeldt kommer med regnestykker. Nu er tallet altså 1.500 mio. kr. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge hr. Flemming Oppfeldt, hvordan han synes at Ældre Sagens undersøgelse, selv om den er forældet og fra september måned, rimer i forhold til de mange millioner, hr. Flemming Oppfeldt og hans regering har brugt på det her område. Synes hr. Flemming Oppfeldt, at tilfredsheden er blevet større? Synes han, at undersøgelsen viser, at der er en markant større efterspørgsel efter frit valg?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Nej, jeg synes ikke, undersøgelsen viser, at der er en markant større efterspørgsel. Undersøgelsen viste, at der var 3,45 pct., der benyttede sig af det frie valg, da vi gjorde status i september måned. Men det var, før en række kommuner, bl.a. landets største kommune, havde indført det frie valg. Hvordan kan folk slutte sig til det frie valg, når de overhovedet ikke er blevet stillet over for det? Det er jo helt umuligt. Det har Københavns Kommune først indført fra den 1. november 2003, og fra den 1. november 2003 til slutningen af januar måned 2004 er der 256 borgere i Københavns Kommune, der har tilsluttet sig det frie valg. Det påvirker jo selvfølgelig også bedømmelsen af den forældede undersøgelse, som Ældre Sagen har foretaget.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg kan forstå, at vi skal vente lidt på talmagien. Det må vi jo så se på, når vi nu skal revurdere loven her senere på året.

Men bekymrer det ikke hr. Flemming Oppfeldt, at man bruger så mange penge, 1.500 mio. kr., og at man så kan se, at der ikke er kommet mere tid ud af det? Det må da være lidt beklageligt. Er der kommet større tilfredshed? Det er jo også svært at bevise nogen steder fra, at det har været måleligt, at der er en større tilfredshed.

Synes hr. Flemming Oppfeldt ikke, at det har været lidt forgæves, det, vi lavede, da vi vedtog denne her lov, og at man måske i højere grad end at kigge på småjusteringer nu skulle gå hen og sige: Skulle vi ikke hellere fremskynde revisionen af loven for at se, hvad vi kan gøre, så det her kommer til at fungere? Ældre Sagens undersøgelse viser jo også – på trods af at den er forældet – at der ikke er kommet større tilfredshed, og at der ikke er kommet en følelse af, at vi nu får en bedre hjemmehjælp.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Ugebrevet Mandag Morgen har i januar måned offentliggjort en undersøgelse, som man har gennemført i oktober måned, af, hvordan befolkningen stiller sig til nogle forskellige serviceområder. Jeg citerer fra Mandag Morgen den 19. januar 2004, hvor det hedder:

»Blandt de fem serviceområder, der er omfattet af undersøgelsen, kan hjemmehjælpsområdet notere den næststørste fremgang i tilfredsheden.«

Så jeg vil sådan set tilbagevise, at det går den gale vej. Det går faktisk den rigtige vej. Der er flere og flere, der knytter sig til det frie valg. Regeringen stiller 500 mio. kr. til rådighed hvert år, og der bliver også brugt mange flere timer. I den henvisning, der var i Ældre Sagens rapport, til Danmarks Statistik, henviser man til en statistik, som bl.a. ikke indeholder erstatningshjælpen, som jo er det nye begreb, som regeringen indførte, og som folk også får. De får flere timer i erstatningshjælp.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Flemming Oppfeldt taler om en bragende succes. Nu kommer det jo altid an på, hvilke succeskriterier man har fastlagt. Derfor vil jeg gerne høre, hvad det er for nogle succeskriterier,

hr. Flemming Oppfeldt anvender, om det er mængden af bureaukrati, antallet af nye administrative ansatte, eller om det er mængden af øget hjemmehjælp blandt de ældre, der er succeskriteriet. Om det er en bragende succes, kommer jo meget an på, om det er mængden af bureaukrati eller mængden af god hjemmehjælp til de ældre, der har været succeskriteriet for regeringen.

Hidtil har det set ud, som om det har været mængden af bureaukrati, og så kan man jo godt forstå, at hr. Flemming Oppfeldt betragter det som en bragende succes. Men hvis man i stedet så på mængden af hjemmehjælp, ville det nok for de ældre være at betegne som en fiasko, bl.a. med henvisning til Ældre Sagens undersøgelse.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Kommunernes Landsforening, som ikke er meget for at give for meget ved dørene, har jo bekræftet, at hovedparten af disse 500 mio. kr. er gået til de ældre hvert år. Så de, der har skoene på, bekræfter de her ting. Så det er da i hvert fald ét succeskriterium.

Nå vi så måler, at flere og flere knytter sig til det frie valg, som var en del af denne her opgave, jamen så er det da en succes i sig selv. Det er da klart, at lige når man starter, er der nogle engangsomkostninger, der skal betales, og der er også nogle, vi kan godt kalde det bureaukratiske omkostninger, når man skal prøve at beskrive, hvad det er for en service, vi tilbyder i dag. Men når disse omkostninger er betalt – og det er de – kan vi bruge alle de her penge til, at flere ældre kan få en bedre service.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har svært ved at se, at det umiddelbart er et succeskriterium, hvis flere ældre nu skal bruge mere tid på at sidde og vælge, om de vil bruge den ene eller den anden, i stedet for at kunne koncentrere sig om at få en god hjemmehjælp.

Kl. 14.20

Inden hr. Flemming Oppfeldt farer ud med, at Enhedslisten kun vil have en kommunal leverandør, vil jeg sige, at vi faktisk synes, det var meget fint, at man for flere år siden indførte muligheden for, at man kunne vælge en selv, hvis man ønskede det, altså en ordning fuldstændig uden alt det bureaukrati, som hr. Flemming Oppfeldt og regeringen har været så optaget af at indføre, hvor man *skal* tvinge folk til at sidde og kigge i hele det her store katalog.

Men ville det ikke, hvis man skulle måle på hjemmehjælp til de ældre, have været bedre at sikre, at alle pengene gik til en god hjemmehjælp, og til, at de ældre og hjemmehjælpen selv kunne tilrettelægge, hvad man nu ønskede at få udført, i stedet for at alting skal gøres op i det minuttyranni, som Venstre under valgkampen var så optaget af at stoppe, men som er blevet langt mere udbredt nu med indførelsen af denne her ordning?

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Venstre mener, at minuttyranni og den slags og en bedre kvalitet hænger sammen med at få mere konkurrence på det her område og få flere at vælge imellem. Hvis man vil virkeliggøre ens hensigt, bl.a. også Enhedslistens hensigt om, at ældre skal have større valgfrihed, jamen så kræver det jo også, at man har noget at vælge imellem.

Et af vores succeskriterier er, at flere og flere ældre benytter sig af det frie valg; det gør de i Helsingør Kommune: 28 pct., Frederiksberg Kommune: 20 pct., Odense Kommune: 20 pct., Skive Kommune: 17 pct., Herning Kommune: 14 pct. og Skagen Kommune: 12 pct., for nu at tage dem, hvor det frie valg har udviklet sig mest.

Hvis vi ser historisk på det, så var Søllerød Kommune den første kommune, og der er procenten kommet helt op på 40, men det har også taget 10 år. Det vil sige, at sådan noget her tager tid, man kan ikke vurdere det efter bare nogle få måneders benyttelse.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så kan fru Schødts komme på talerstolen som ordfører.

Grete Schødts (S):

Loven om frit valg af leverandør var vi meget skeptiske over for, det er vist ikke nogen hemmelighed. Vi er også kommet til den erkendelse og konklusion, at borgernes forventninger ikke er indfriet. Det var og er kort og godt en fiasko.

De 500 mio. kr., der blev kastet i ringen under statsministerens valgkamp, er ikke tilnærmelsesvis kommet borgerne til gode; stopurstyraniet og stregkoderne trives i bedste stil. Bedre service og mere tid i ældreplejen har borgerne ikke mærket meget til, tværtimod har de fleste oplevet lige det modsatte.

Pengene, de 500 mio. kr., er ikke kommet ud til borgerne. Det gik med loven som med penge-

ne, at det blev til administration og bureaukrati, som vi jo allerede ved førstebehandlingen af dette lovforslag påviste ville komme til at ske. Det er også tydeligt bevist med den seneste undersøgelse, som Ældre Sagen har gennemført:

Vi har gentagne gange her i Folketingssalen i forbindelse med spørgsmål, især om onsdagen, opfordret socialministeren til at fremrykke revisionen af loven, så vi kunne få ændret loven, så det kom de ældre til gode. Det har ministeren afvist gentagne gange.

Ikke desto mindre sendte ministeren os ordførere et brev i juni måned, hvor hun varslede, at hun ville tage initiativ til at ændre loven, så det kunne lette kommunalbestyrelsernes mulighed for at bruge udbudsmodellen. Nu er der så gået 8 måneder, og nu står vi så med det her lovforslag, hvor socialministeren ønsker bemyndigelse til ændring af tre for hende uhenigtsmæssige barrierer for den succes, der aldrig kom.

Jeg vil godt sige, at vores tålmodighed er opbrugt. Vi har erkendt, at loven om frit valg af private leverandører ikke er mere værd end det stykke papir, den er skrevet på. Derfor har vi her ved årsskiftet gennemarbejdet et beslutningsforslag, som er på vej til behandling her i Folketinget.

Det er rettet mod en helhedsorienteret pleje med omsorgstid, tværfagligt samarbejde og en målrettet tilrettelæggelse af hjælpen ude hos den enkelte.

Jeg skal her ikke undlade at sige, at vi stadig væk anbefaler fremrykningen af revisionen af frit valg-loven, så vi får mulighed for at sætte mennesket i centrum i stedet for denne her hovsaløsning, vi har i dag, som ikke har det indhold, den skal have.

Udskyldelsen af revisionen af klagerådene har vi sådan set ikke noget imod, den kan vi godt acceptere. Men der skal ikke være nogen tvivl om, at vi i Socialdemokratiet ønsker at opretholde og bevare klagerådene, og det samme gælder for ældrerådene. Rigtig mange mennesker engagerer sig i det arbejde til glæde og gavn for de tusinder af ældre, de repræsenterer over for beslutningstagerne, nemlig kommunerne.

Kl. 14.25

Om vi skal have to leverandører eller fem til at byde på madserviceordning, er vi egentlig ikke så optaget af. Vi er faktisk meget mere optaget af at få indflydelse på den kost og den kvalitet, der skal være fra de leverandører.

Kravet om 2-årige kontrakter er sådan set ikke groet i vores have. Det var faktisk socialmi-

nisterens ufravigelige krav om, at andre kvalificerede private leverandører skulle komme til. Nu står de private leverandører ikke ligefrem i kø for at melde sig på ældreområdet. I en tredjedel af alle landets kommuner er der slet ikke private, som byder sig til. Det tredje krav, som ministeren nu vil ophæve, gælder den personlige pleje. Hvis en kommune ønsker at benytte udbudsmodellen, f.eks. i et distrikt, i forbindelse med den personlige pleje, så ophæves kravet om, at plejehjemmet i samme distrikt skal være omfattet. Sagt på en anden måde, plejehjemmet, beboerne i boenheder, der svarer til plejehjemmene, kan under ingen omstændigheder inkluderes i udbuddet, medmindre der bydes på alle opgaver hele døgnet rundt. Det vil jeg egentlig gerne have ministeren til at bekræfte er rigtigt forstået.

Men i Socialdemokratiet melder vi pas. Vi vil et friere valg for kommunerne og også for den enkelte borger, og vi vil også gennemføre borgernes mulighed for tilkøb af ekstra ydelser og samtidig give mulighed for leverandørvalg over kommunegrænserne, f.eks. af naboens social- og sundhedshjælper.

Vi undlader at stemme, når vi når til tredje behandling, medmindre vi kan påvirke ministeren til en revision nu.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

O.k., Socialdemokratiet har nu meldt pas, det kan man vel også gøre i politik; men det er vel næppe noget, vælgerne sætter stor pris på, at man melder pas.

Det, jeg vil spørge om, drejer sig om den lov, som Socialdemokratiet nu siger ikke var det papir værd, den var skrevet på; stemte Socialdemokratiet for den lov, eller stemte Socialdemokratiet oprindeligt imod den lov? Det, som fru Grete Schødt nu siger ikke er det papir værd, det er skrevet på, stemte Socialdemokratiet for eller imod?

Jeg kender svaret. Socialdemokratiet stemte for. Det vil så sige, at Socialdemokratiet tilsluttede sig formålet. Så kommer mit spørgsmål: Var det ikke på tide, at Socialdemokratiet fremlagde sine forslag til; hvordan man kunne forbedre den lov? Regeringen er nu kommet med nogle forslag til forbedringer af loven, var det så ikke på tide, at Socialdemokratiet så fremlagde, hvilke forbedringer Socialdemokratiet ønsker gennemført, således at loven lever op til nogle me-

get store intentioner, som Socialdemokratiet har fået i mellemtiden?

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Det er fuldstændig korrekt forstået, at vi stemte for loven. Hr. Flemming Oppfeldt må også vide, hvilke forhandlinger der var undervejs.

Socialministeren kan i hvert fald bekræfte, at da vi gik ind i forhandlingerne, endte det med, at der kom 11 ændringer til loven. Vi var sikre på, at nu havde vi sat punktum de rigtige steder; og at det her kunne føre til noget ude hos de ældre med de 500 mio. kr.

Når man så ser, hvordan noget er gået, er man en gang imellem nødt til at erkende, at det dér var noget møg, og det vil vi lave om, og det er faktisk det, jeg har tilkendegivet: at vi kommer med et beslutningsforslag, som er på vej i Folketingssalen, hvor vi lige nøjagtig ridser op, hvordan tingene skal være anderledes.

Hvis hr. Flemming Oppfeldt, og hvis ministeren vil være med og tage en revision nu, så har vi muligheden for at få lavet en rigtig god lov, der er holdbar.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg synes, at det her er forkert. Det er nemlig rigtigt, at der kom nogle ændringer til loven, bl.a. som følge af en forhandling med Socialdemokratiet. Og det, vi diskuterer i dag, er en af ændringerne til loven som følge af denne forhandling. Så melder man vel ikke pas, så siger man vel ikke, det interesserer os ikke; så siger man vel ikke, det løber vi fra; så sætter man sig vel ned og siger, hvad man har af forslag.

Jeg forstår udmærket godt Enhedslisten, De Radikale, SF og alle de der, der er imod frit valg. Men Socialdemokratiet bekendte sig i denne her sag til det frie valg. Hvad ønsker Socialdemokratiet? Hvor er det, vi skal foretage ændringerne? Det må fru Grete Schødt fremlægge nu.

Kl. 14.30

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

I kortspil melder man pas, og det er også det, jeg har gjort nu ved at bekendtgøre, at vi trykker på den gule knap, når vi når frem til tredje behandling.

Der er noget af forslaget, vi godt kan støtte. Revisionen af klagerådene har vi ikke noget imod, og om der er to eller fem leverandører, er

sådan set heller ikke det, vi ophidser os over. Men at der nu skal bruges en udbudsmodel til den personlige pleje i et distrikt for at få succes med det, der aldrig kommer, vil vi ikke være med til. Kort og godt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil nu alligevel komme fru Grete Schødts til undsætning. Man skal altid passe på, når man kommer i dårligt selskab, og det er jo oplagt, hvad regeringens hensigt har været i sagen her, nemlig at få trukket Socialdemokratiet med ind i det snavs, som hr. Flemming Oppfeldt sidder med. Derfor vil jeg sige, at jeg sådan set synes, det er en meget klog reaktion fra Socialdemokraterne at sige: Nu har vi set, hvordan det administreres, og derfor er vi ikke med længere. Det synes jeg er en meget forståelig reaktion, og mit spørgsmål skal være: Giver det anledning til, at man er mere kritisk, næste gang man bliver inviteret i hr. Oppfeldts selskab?

(Kort bemærkning).

Grete Schødts (S):

Det kunne nemt blive konklusionen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er ikke flere spørgsmål, ser det ud til, og så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti bakkede fuldt og fast op om ældrepakken, da den blev vedtaget i 2002, alene af den grund at loven gav vore ældre medborgere langt større indflydelse på deres egen dagligdag.

Indførelsen af det frie valg har medført, at vore ældre nu kan vælge, om de vil have en kommunal eller privat hjemmehjælp, og om de vil flytte til en kommunal eller privat plejebolig. De har fået retskrav på en fleksibel hjemmehjælp, og de har fået retskrav på erstatningshjælp. I Dansk Folkeparti ser vi ikke det frie valg som en hæmsko, men tværtimod som en rettinghed, de ældre har krav på. Hele livet igennem har vi kunnet gøre, hvad vi vil, så hvorfor skal den rettinghed fratages os, blot fordi vi bliver ældre?

Med indførelsen af ældrepakken har vi sikret, at landets ældre medborgere kan gå en god hverdag og en respektfuld alderdom i møde. En grundlæggende forudsætning for det er, at vi ikke med en løftet kommunal pegefinger træk-

ker noget ned over hovedet på de ældre og fortæller dem, hvad der er bedst for dem selv, for er der nogen der ved, hvad der er bedst, er det de ældre selv.

Ældrepakken er et stort lovkompleks, og det frie leverandørvalg i ældreplejen er en del af det. Det siger sig selv, at når man skal implementere en så omfattende lovgivning, vil der være vanskeligheder forbundet dermed, og derfor er det godt, at vi kan justere lovgivningen undervejs.

Det lovforslag, vi behandler i dag, indeholder to ting. For det første en ophævelse af tre af de konkrete krav, der i dag stilles til kommuner, der ønsker at bruge udbudsmodellen til at skabe valgfrihed mellem forskellige leverandører i hjemmehjælp, og for det andet at udsætte revisionen af reglerne om klageråd yderligere 1 år til folketingsåret 2004-05.

Vi støtter de foreslåede ændringer i udbudsreglerne, fordi de kan mindske de administrative udgifter i forbindelse med frit valg og dermed give mere økonomi til den konkrete pleje. Fra flere sider er det nemlig blevet påpeget, at den omfangsrige administrative ordning har medført, at der er færre ressourcer til hjemmehjælp til de ældre, og er der noget, Dansk Folkeparti ikke ønsker, er det netop det.

Formålet med lovforslagets anden del er at udsætte revisionen af reglerne om klageråd yderligere 1 år. Også det kan Dansk Folkeparti støtte, fordi det er vigtigt, at de væsentlige informationer, der snart vil være til rådighed, kan inddrages i en revision af lovgivningen.

Dansk Folkeparti er som sagt meget positive over for dette lovforslag, og vi støtter det selvfølgelig.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Fru Pia Kristensen fik sagt, at de ældre får flere muligheder, men det tror jeg må lyde underligt for både dem, der har læst Ældre Sagens undersøgelse fra sidste uge, og de ældre, der har fået skåret deres hjemmehjælp ned. Det er jo sådan, at som fru Pia Kristensen med sikkerhed også ved, viser Ældre Sagens undersøgelse, at 27 pct., altså mere end hver fjerde, af de ældre har fået deres hjemmehjælp beskåret, og 40 pct. har fra 2002 til 2003 oplevet, at der kommer mange flere ind i deres eget hjem.

KI. 14.35

Hvordan kan fru Pia Kristensen få sig selv til at sige, at de ældre får flere muligheder? Efterlader det ikke fru Pia Kristensen med det problem,

at folk ikke tror på, hvad fru Pia Kristensen siger, og vil det ikke være ærgerligt?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg deltog selv i konferencen »Ældrepakken til eksamen«, og her var der selvfølgelig sortsyn fra Ældre Sagens side.

Så vil jeg lige sige, at jeg synes, det er for tidligt at begynde at evaluere en lovgivning, der rent faktisk er ny. Vi ved, at mange kommuner først er kommet i gang med det frie valg i 2003, og at der er nogle hængepartier, men det er ikke lovgivningen, der fejler noget. Det er ude i kommunerne, man har nogle hængepartier. Det viser sig faktisk, og det fremgik også af Ældre Sagens undersøgelse, at mange, mange ældre slet ikke har fået besked om det frie valg. De kender ikke deres rettigheder, de ved ikke, at de har krav på erstatningshjælp, og de har simpelt hen ikke fået at vide, hvad indholdet af ældrepakken går ud på.

Der mangler noget oplysning, og det må der selvfølgelig gøres noget ved. Men vi mener selvfølgelig også, at de ældre har fået flere valgmuligheder, netop fordi de selv kan vælge en privat hjælper, fordi de får en fleksibel hjemmehjælp, og fordi de også får erstatningshjælp.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Tror fru Pia Kristensen ikke, det er lidt underligt for dem, der følger debatten, at høre, at fru Pia Kristensens parti og regeringspartierne nu siger, at det er kommunernes skyld alt sammen? Det er kommunernes skyld, også de kommuner, hvor fru Pia Kristensens parti er repræsenteret, og Venstre og De Konservative har endda flertal i hovedparten af landets kommuner, men alligevel er det deres skyld.

Jeg forstod, at fru Pia Kristensen dog medgav, at billedet er rigtigt, nemlig at hver fjerde ældre har fået mindre hjemmehjælp, og at 40 pct. oplever, at det er Fredericias banegård, hvor folk løber ud og ind. Men det kan fru Pia Kristensen jo ikke lave om på ved at bebrejde kommunerne det, og hvad er Dansk Folkepartis svar på, hvad man vil gøre ved den forringede hjemmehjælp, der er konsekvensen af, at Dansk Folkeparti sammen med Venstre og De Konservative har haft regeringsmagten i 2 år?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

I Dansk Folkeparti står vi fast på, at det frie valg er kommet for at blive. Vi synes, at ældre mennesker har krav på selv at vælge, om de vil have privat eller kommunal hjemmehjælp.

Hr. Villy Søvnald taler om en banegård, og at der kommer mange forskellige mennesker ind og ud af den ældres bolig hver dag. Det synes vi også er utilfredsstillende, men det har altså ikke noget med lovgivningen her at gøre. Det har noget at gøre med ledelsen af de pågældende kommuner. Man må jo lave nogle vagtplaner og få sat nogle vagtplaner sammen, så det ikke er fire forskellige hjemmehjælpere, der kommer hos den ældre hver dag, det må da vel for søren kunne lade sig gøre.

Det er ikke sådan, at jeg bebrejder kommunerne en hel masse. Jeg tror ikke, de snyder, men de har fejlet, når de ikke har magtet at oplyse de gamle ordentligt. Det har de ikke været dygtige nok til, men nu er der udkommet en brochure, som skal rundsendes. Den er lavet i samarbejde mellem Socialministeriet og Ældre Sagen, så nu håber vi, at alle ældre i alle landets kommuner får besked om det frie valg.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Fru Pia Kristensen betonedede meget, at kommunerne ikke skal forholde sig til, hvad der er bedst for den ældre. Betyder det, at Dansk Folkeparti også er imod visitationen til hjemmehjælp?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nej, selvfølgelig er vi ikke imod visitation. Hvis en ældre har brug for hjemmehjælp, skal der ske en visitation.

Det, jeg snakkede om, var, at de ældre faktisk har et krav på selv at kunne vælge, om de vil have en personlig hjælper, og om de vil have hjælp fra den kommunale hjemmepleje eller en privat hjemmepleje. Det er det, jeg mener med, at ældre også må have ret til selv at bestemme, hvem de vil have ind i deres hjem.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg forstår godt, at fru Pia Kristensen foretager et vist strategisk tilbagetog i øjeblikket, for det vil jo blive rigtig, rigtig, rigtig dyrt, hvis man siger noget om visitationen. Men så synes jeg,

man skulle tone rent flag og sige: Hjemmehjælpen bliver sådan, som kommunen nu siger, den skal være, men man kan selv vælge, hvem der skal udføre den.

Men det er helt, helt, helt ude i grænselandet, at man kan gøre brug af den fleksibilitet, som er indbygget i ordningen. Hjemmehjælpen udmåles i sagens natur så stramt, at hvis man skal have gjort det grundlæggende, er der ikke særlig meget at putte ind og tage ud i stedet for. Det synes jeg bare man skal sige ligeud, som det er, for så får vi en meget renere diskussion om området i stedet for en diffus diskussion om, at nogen har lovet nogen noget, og at der gerne skulle blive mere af alting.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu står det altså ikke nedfældet i lovgivningen, hvor mange minutter en ældre skal have pr. døgn. Det er jo kommunerne, der sætter serviceniveauet, så vi må selvfølgelig stole på, at kommunerne gør deres arbejde ordentligt, og det tror jeg også de gør.

Jeg synes ikke, udtalelsen om, at Dansk Folkeparti er på tilbagetog, var rigtig. Skulle jeg forstå den på den måde, at vi var på tilbagetog fra selve det frie valg eller ældrepakken? Hvis det var meningen, vil jeg da godt korrigerer fru Margrethe Vestager og sige: Dansk Folkeparti holder fast ved, at ældrepakken og det frie valg er en rigtig, rigtig god ting, der er blevet indført her i Danmark til glæde for vore ældre.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg hørte, at fru Pia Kristensen meget fornuftigt pointerede det problematiske i de administrative byrder, som fritvalgordningen har medført, og derfor vil jeg godt spørge fru Pia Kristensen, om det ikke bekymrer Dansk Folkeparti, at der ikke lægges op til nogen administrative lettelser med lovforslaget. Der står direkte det i lovforslaget, som regeringen har regnet ud, nemlig at der ikke forventes nogen ændringer af de administrative konsekvenser, og bekymrer det ikke Dansk Folkeparti? Så er lovforslaget jo ikke med til at løse det, som er det altoverskyggende problem, nemlig at pengene fosser ud til bureaukrati frem for ud til de ældre.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nej, det bekymrer os ikke. Vi var godt klar over, at når det frie valg blev indført, ville der være nogle administrative udgifter forbundet med hele omstillingsprocessen. Men lad os håbe, at omstillingsprocessen nu er sket i alle landets kommuner, så der ikke skal bruges flere midler på den og de 500 mio. kr. kan blive brugt direkte på de gamle.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Man kan jo altid håbe og tro og alt sådan noget, men handling har det sådan set oftest med at være mere konsekvent.

Jeg vil bare spørge Dansk Folkeparti: Hvis nu det er sådan, at vi også til næste år kan læse i både Danmarks Statistik og de kommunale budgetredegyrelser, at de ældre faktisk har fået færre minutter, vil Dansk Folkeparti så gå fra at håbe til at handle?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Man skal altid evaluere, når en ny lovgivning skal udmøntes, og det vil vi da også gøre i Dansk Folkeparti. Det er da helt klart, at man må følge området nøje, ligesom man gør med alle mulige andre områder.

Men jeg forstår altså simpelt hen ikke, at Socialdemokraterne er i opposition her, når man ved, at Socialdemokraterne var med til at stemme loven hjem. Jeg tror, det var alle 11 ændringsforslag, der kom fra Socialdemokraterne, og så sagde man god for loven, så jeg forstår ikke den kritik af en lov, man selv har været med til at lave. Jeg fatter det ikke.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu har fru Pia Kristensen flere gange talt om, at det er kommunerne, der har skåret ned, og at man må håbe, at kommunerne fremover giver flere penge, osv., men det er fru Pia Kristensen og hendes partifæller i Dansk Folkeparti jo selv med til at afgøre. Det har jo vist sig ved de undersøgelser, vi har lavet nu to gange i Enhedslisten; at Dansk Folkeparti i høj grad er med til at skære ned på udgifterne til de ældre ude i kommunerne, så det er i høj grad op til Dansk Folkeparti, om vi fortsat skal se nedskæringer.

Angående loven om frit valg er en af grundene til, at der er så meget minutt tyranni, jo netop,

at man vil have, at alting skal kunne måles og vejes for at kunne bedømme de private. Har Dansk Folkeparti slet ikke overvejet, at de ældre måske ville have mere gavn af at få tildelt et samlet timetal og have mulighed for at få ordentlig tid sammen med hjemmehjælperen og selv tilrettelægge arbejdet, i stedet for at alting skal gøres op i minutter?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det lyder ret uhyggeligt med det minuttyranni. Jeg tror, borgerne ude i landet forestiller sig, at en hjemmehjælper står med et stopur og siger, at nu skal fru Hansen altså sidde på toilettet i 3 minutter, og nu bruger vi 2 minutter på tandbørstning.

Men for at finde ud af, hvor mange ansatte der skal være i en kommune, er det jo vigtigt at vide nogenlunde, hvor lang tid tingene tager hos den enkelte borger. Det er man da nødt til at vide. Man er nødt til at planlægge efter, hvilke ressourcer der skal til ude hos den enkelte ældre, så vi synes, det er fornuftigt, at man har lavet de stopursmålinger. Men de skal jo heller ikke udføres mere. Det var kun, da loven blev indført, de skulle udføres, fordi man var nødt til at have tal på, hvor lang tid der i gennemsnit skulle bruges hos den enkelte ældre.

Kl. 14.45

Til den der bemærkning om, at Dansk Folkeparti sidder i mange kommuner, hvor der bliver skåret ned: Det har fru Line Barfod ret i, men nu er det sådan, at det ikke er i ret mange kommuner, at Dansk Folkeparti har flertal. Hvis vi ikke var gået med i mange af de budgetforlig, havde besparelserne måske været større. Vi har været med til at hindre nogle besparelser. Men jeg kan godt se, at det kan være svært at forstå for Enhedslisten, for de er jo ikke repræsenteret i ret mange af landets kommuner.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Fru Pia Kristensen har fuldstændig ret i, at det er meget svært for mig at forstå, at man går med ind og er med til at skære ned på ældreområdet, når man inden valget havde lovet, at man ikke ville være med til det; om der så slet ikke var nogen penge tilbage i kommunekassen, ville man ikke skære på ældreområdet. Men det gør man altså alligevel, som fru Pia Kristensen indrømmer, og som Enhedslistens undersøgelse har vist.

For at vende tilbage til minuttyranniet: Kan fru Pia Kristensen slet ikke forestille sig, at der kan være forskel på, hvad forskellige ældre har af ønsker og behov? Det kan være svært at forstå, hvorfor det skal opmåles i, at der er tre minutter hver 14. dag til at skifte dynebetræk, og så har man i øvrigt glemt, at der også skal skiftes lagen en gang imellem.

Man gør i øvrigt alting op i minutter og får tildeling efter det i stedet for at give noget mere tid og bruge ressourcerne på noget mere hjemmehjælp, hvor den ældre og hjemmehjælperen selv kan tilrettelægge arbejdet, frem for at man skal bruge så mange ressourcer på at lave bureaukrati og opgøre alting i minutter.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Vi kan da godt snakke lidt videre om de kommunale budgetter, for jeg ved jo, at det er noget, der optager fru Line Barfod utrolig meget, i særdeleshed når man kan bruge en juleferie på at undersøge de forhold.

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at hvis man som Dansk Folkepartis kommunalbestyrelsesmedlem bliver præsenteret for et sparekatalog med 30 besparelsesforslag på ældreområdet, og hvis man så kan få indflydelse nok til at få slettet de 27, så synes jeg nok, at det er værd at gå med i sådan en aftale.

Med hensyn til forskelligheder og niveau: Jeg ved ikke, om fru Line Barfod færdes ude i hjemmeplejen i de ældres hjem, for det er da ikke sådan, at en ældre, der måske får tildelt en halv times hjemmehjælp dagligt, også kun skal have den halve time, hvis vedkommende bliver dårlig. Der skal da følges op på den ældre, og man skal da se på: Hvordan er behovet? Det kan ændre sig fra måned til måned. Den ældre kan blive syg; der kan ske så mange ting, og så justerer man selvfølgelig efter det.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Fru Pia Kristensen har fuld forståelse for, at det her har kostet en masse administration. Der har været en indføringsfase, som har kostet en pris. Fru Pia Kristensen siger gentagne gange ude i samfundet, at Dansk Folkeparti har været med til at give ældreområdet et løft, en bedre pleje og omsorg. Samtidig siger fru Pia Kristensen i dag, at der ikke er ret mange kommuner, der er kommet i gang endnu. Nej, det er der ved gud ikke. Det er også derfor, det er en fiasko.

Hvad er de 3 gange 500 mio. kr. så blevet brugt til? Er fru Pia Kristensen ikke spor optaget af, hvor pengene er gået hen? Fru Pia Kristensen giver mig næsten selv svaret. De er gået til administration og bureaukrati, og de er ikke kommet de ældre til gode.

Mit sidste spørgsmål er: Skal det så blive bedre, når vi skal revidere loven til efteråret? Vil fru Pia Kristensen være med til at fremrykke den revision, så vi kan få noget kød og blod ind i den lovgivning?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er da rigtigt nok. Med hensyn til de 500 mio. kr. ved fru Grete Schødt's godt, at jeg bl.a. har udtalt, at vi ærgrer os over, at pengene måske ikke er gået direkte til de ældre.

Jeg har mange eksempler fra vore egne byrådsmedlemmer, som har ringet og sagt: Vi har fået 3 mio. kr. Der er blevet brugt 2 mio. kr. på de ældre. Den sidste million er gået direkte i kommunekassen. Jeg har masser af eksempler på det. Det er vi selvfølgelig ikke tilfredse med, for når der bliver afsat 500 mio. kr., skal de jo også bruges på det her område. Så selvfølgelig er jeg bekymret over det.

Med hensyn til om det er en fiasko: Jeg synes ikke, det er en fiasko. Det er en ny lov, og den skal først virke. Som jeg sagde før, er det ikke alle kommuner, der har meddelt deres hjemmehjælpsmodtagere, at de faktisk har et frit valg. Det skal vi have gang i, og så kan vi se, hvordan det kommer til at gå.

Formanden:

Tak til fru Pia Kristensen. Den næste ordfører er hr. Mogens Lønborg.

Kl. 14.50

Mogens Lønborg (KF):

Det lovforslag, som vi behandler her i dag, er kort fortalt udtryk for sund fornuft. Der er tale om en lov, som blev gennemført for mindre end halvandet år siden; en lov, som indebar, at man gik ind på et helt nyt område, hvor man gav de ældre mulighed for at vælge, hvor man brød det kommunale monopol. Det er klart, at et så nyt område nødvendigvis må indebære, at der vil være ting, der skal justeres. Det er lige præcis det, som det her lovforslag er et udtryk for.

Det er ikke kun de ældre, som har fået en valgfrihed, det er også kommunerne. For i loven, som den blev gennemført, er der en mulig-

hed for, at kommunerne kan vælge mellem to modeller: en godkendelsesmodel og en udbudsmodel.

Godkendelsesmodellen har der faktisk ikke været nogen problemer med. Men det har vist sig i en lang række tilfælde, at en lang række kommuner ikke reelt har kunnet anvende udbudsmodellen, fordi der er nogle barrierer. Det er lige præcis de ting, der nu skal fjernes med det lovforslag, som ligger her.

På madserviceområdet har det i mange kommuner vist sig at være umuligt at finde fem leverandører; hvilket er lovens krav, og derfor er det sund fornuft, at man slækker på det krav og siger, at som et minimumskrav skal mindst to kontrakter indgås.

Så vil nogle spørge: Er det så ikke udtryk for, at man får mindre konkurrence? Nej, det er det ikke, og igen, det er kommunen, der må vælge. Er der fem leverandører, der er dygtige, og som kommer med nogle gode priser, er der jo ikke noget i vejen for, at man kan lave fem kontrakter. Men hvis der kun er tre, som er interesserede, vil den nuværende lov umuliggøre, at man kan anvende udbudsmodellen. Så det er sund fornuft.

To andre barrierer bliver fjernet. Det har været et problem med en 2-års-regel for kontraktperioden. Det er meget kort tid for en virksomhed at skulle operere i og ikke vide, om den kan få en genforhandling. Derfor er den barriere fjernet. Tilsvarende er den barriere, der gik på, at hvis man tilbød noget med personlig pleje, skulle man også kunne tilbyde det på plejehjem, fjernet.

Når disse barrierer er fjernet, er der ingen tvivl om, at udbudsmodellen vil få en reel chance. Kommunerne får et reelt valgt mellem de to modeller.

Jeg vil godt sige lidt om hele ordningens succeskriterier, som har været bragt frem her i debatten. Nu er det jo ikke sådan, at ordningens succes alene skal måles på, hvor mange ældre der rent faktisk fravælger den kommunale hjemmepæje til fordel for en privat. Det kan ikke være et succeskriterium alene. Man må da sandelig håbe, og det er jo også tilfældet, at mange ældre heldigvis er tilfredse med den hjemmepæje, som de har fået igennem årene.

En anden ting, man også skal betænke, er, at når vi netop taler om ældre, er det ikke lige præcis en gruppe, som sådan lider af zapperkulturen, hvor man skifter fra den ene dag til den anden. Specielt når det gælder noget med at kom-

me ind i ens eget hjem, er det klart, at selve det at vælge fra og vælge en anden til selvfølgelig er noget, man nøje overvejer. Så jeg mener ikke, at det er rimeligt at vurdere den her ordning på, hvor mange der har benyttet sig af den.

Et succeskriterium i sig selv er jo, at der er en valgmulighed, at man har tiltro til, at det enkelte ældre menneske selv er i stand til at tage ansvar for eget liv og vælge, hvilken hjemmehjælp vedkommende ønsker. Det er i sig selv en succes ved den her ordning.

Jeg synes også, det er vigtigt lige at notere, at i de høringsvar, der er kommet, har Ældre Sagen givet udtryk for en positiv holdning over for det her lovforslag. De bemærker så også, at af de to modeller, som kommunerne kan vælge mellem, ønsker de først og fremmest godkendelsesmodellen, men de hilser velkommen, at vi får fjernet de her barrierer, så kommunerne får et reelt valg. En lang række af de andre høringsorganisationer er tilsvarende positive.

Det er selvfølgelig mindre glædeligt at konstatere, at FOA er negative, men i deres høringsvar er det tydeligt, at deres holdning går generelt på hele ordningen. Nu kan man måske heller ikke helt forvente, at en organisation, der hedder Forbundet for Offentligt Ansatte, skal være specielt glade for en ordning, som netop muliggør, at man kan flytte nogle opgaver til det private.

Alt i alt synes jeg, det er et rigtig godt forslag, som vi fra Det Konservative Folkepartis side gerne vil støtte.

Kl. 14.55

Villy Søvndal (SF):

Egentlig burde det her forslag have haft en anden og mere dækkende overskrift, nemlig regeringens tilbagetog, da ideologien hentet fra handelshøjskolerne stødte hårdt ind i virkeligheden. Det er jo det, der er tale om. Det er det, alle ordførertalere indtil nu har drejet sig om. Nogle har haft nogle tanker, som ikke har hentet inspiration fra det virkelige liv, og har lovgivet ud fra modeller, som er tænkt af meget kloge hjerner – det er jeg sådan set ikke i tvivl om – men på betydelig afstand af virkeligheden.

Det, man så forsøger i dag, er et tilbagetog på tre områder. Det ene er kravet om, at der, som loven er nu, skal indgås kontrakt med mindst fem leverandører. Det ændres til mindst to leverandører. Det andet er kravet om, at man må lave kontrakter, der er længere end 2-årige, og det tredje er, at kravet om, at levering af ydelser

på plejehjem m.v. skal med i udbuddet, hvis den personlige pleje bringes i udbud, ophæves.

Jeg skal sige, at SF's indstilling er, at vi hverken har haft lod eller del i det her, og vi agter heller ikke at få det. Derfor vil vi ikke blande os i, hvad man vil forsøge at rage ud af selvskabte problemer på det her felt.

Så blot et par kommentarer til diskussionen i øvrigt. Jeg håber, at ministeren på et tidspunkt kommer op og prøver at fortælle hr. Flemming Oppfeldt lidt om tal. Jeg tror simpelt hen aldrig, at jeg har oplevet et menneske gå så fuldstændigt galt i byen i forhold til tal.

Hr. Flemming Oppfeldt nævnte i en kort bemærkning til mig, at ældreområdet var tilført 500 mio. kr., og efter lidt tid blev det pludselig til 1.500 mio. kr. – altså 1,5 mia. kr. Jeg står her med tal fra Kommunernes Landsforening, og de siger noget helt andet. De siger, at udgifterne på ældreområdet næsten har været konstante de sidste 4 år, ja, de faldt det første år, den her regering havde magten, altså fra 2002 til 2003, fra 23,6 mia. kr. til 23,5 mia. kr. Så er de steget lidt fra sidste år til i år.

Jeg vil sådan set bede ministeren om lige at sætte Venstres ordfører på plads, når hun får lejligheden til sidst, for det er for underligt at diskutere tal, der er så langt fra virkeligheden, som hr. Flemming Oppfeldts. Ellers er vi nødt til at gøre det under udvalgsbehandlingen. Det er simpelt hen ikke rimeligt.

Det er heller ikke rimeligt over for de ældre, der oplever nedskæringer, at høre et folketingsmedlem, der er så dårligt informeret om, hvordan virkeligheden står til. Så er det jo klart, at regeringen lever i den vildfarelse, at det går godt. Hvis alle er lige så galt afmarcheret med hensyn til tallene, som hr. Flemming Oppfeldt, er det klart, at man kan skrive om i den liberale presse, hvor godt det går for den nuværende regering, og ikke kan forstå, at meningsmålingerne siger noget andet.

Det er jo, fordi hr. Flemming Oppfeldts tal ingenting har at gøre med virkeligheden. Sandheden er, at hvis man måler den udvikling, der har været i forhold til stigningen i antallet af ældre, er der et fald i hjemmehjælpen på 2 pct. Det er det samme fald, som Ældre Sagen konstaterer i sin undersøgelse. Så jeg venter meget på, at der kommer nogle tal, der har bare lidt mere med virkeligheden at gøre.

Min sidste kommentar til både Venstres ordfører og Dansk Folkepartis ordfører er: Jeg tror altså, at man skal være forsigtig med at snyde på

de her punkter, når vi taler om ældre og hjemmehjælp. Jeg tror, det er en undervurdering af ældre, hvis man mener, at de nok ikke længere kan følge med i, hvad der sker. Jeg tror, de har en meget præcis fornemmelse af, hvad der sker rundt omkring i kommunerne.

Det er derfor, de kan se, at de taler, der holdtes af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, intet har at gøre med den virkelighed, de oplever rundt omkring i kommunerne. Jeg tror, det er en selvstændig forklaring på, hvorfor meningsmålingerne drejer den vej, de gør, og hvorfor Venstre og Dansk Folkeparti ser så vrede ud i øjeblikket. Det kan man ikke bebrejde folk. Man kan bedre bebrejde sig selv, at løfterne og virkeligheden er så meget på sammenstød med hinanden, som tilfældet er i øjeblikket.

Det korte af det lange er, at vi ikke vil medvirke til at rage kastanjerne ud af ilden for regeringen på grund af nogle problemer, som regeringen og Dansk Folkeparti selv har rodet sig ud i.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg tror, jeg nævnte, at hvis man bruger ekstra 500 mio. kr. hvert år over 3 år, bliver det til 1.500 mio. kr. Det var bare lige det regnestykke, som jeg ikke tror at hr. Villy Søvndal fik fat i.

Noget mere principielt, som jeg egentlig godt kunne tænke mig at høre, er: Jeg kan godt forstå, at SF siger, man altid er imod et eller andet, som regeringen kommer med, men det kunne være meget sjovt for en gangs skyld at få at vide, hvordan der ser ud i SF-land, altså i det fremtidsland, som SF ser for sig. Hvilken form for valgfrihed er det, SF vil give de ældre?

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår godt, at hr. Flemming Oppfeldt ikke ville ind på de der tal, for jeg er sikker på, at socialministeren vil gå op til sidst og fortælle, at de tal, hr. Flemming Oppfeldt kom med, ikke er hentet fra denne virkelighed. De er hentet fra Mars eller Pluto eller et helt andet sted.

KL's tal siger det modsatte. De siger, at det falder og stiger sådan nogenlunde parallelt, men stort set er det uændret, og sammenholder man så med antallet, der er stigende, af specielt de helt gamle, så falder servicen. Det er også det, Ældre Sagen kommer frem til i sin undersøgelse. Så er det da helt underligt, at hr. Flemming Oppfeldt vil insistere. Et er at tage fejl en gang, noget

andet er at fremture, når man bliver gjort opmærksom på, at tallene var så oplagt forkerte.

Så er det ikke rigtigt, at SF altid er imod. Hver dag overvejer SF, hvordan vi i dag kan komme til at rose regeringen, og enkelte gange lykkes det, men jeg må sige, at det er svært. Det er jo, fordi afstanden mellem løfterne og virkeligheden er et stadig mere påtrængende problem.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg kunne godt tænke mig at få svar på mit spørgsmål: Hvad er det for en valgfrihed, SF ønsker for de ældre?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er en valgfrihed, der ikke er dikteret af en eller anden ideologisk tvangstanke udtænkt på et eller andet handelshøjskoleafsnit.

Man kan se på: Hvad vil de ældre gerne selv? I den undersøgelse, jeg refererede til før, fra Ældre Sagen, har man lavet en opstilling af de ønsker, de ældre selv har. Det allersidste ønske, de ældre selv har, som kun 9 pct. har, er frit valg. Det, de ældre ønsker, er at se meget mere til den hjemmehjælper, de er glade for i forvejen; det er at få lidt mere tid til omsorg og til samtaler og sådan noget. Derfor er det klart, at SF jo ikke er sådan et smagsdommerparti som Venstre, der ud fra ideologiske forudsætninger ved, hvad der passer folk bedst.

Jeg synes, at Venstre skulle vænne sig til at sætte mennesket frem for systemet og lytte til, hvad folk siger, f.eks. når folk siger, at de i stedet for de her udspekulerede modeller, der anvendes til bureaukrati, hellere vil se lidt mere til deres hjemmehjælper. Hvorfor imødekommer man så ikke de ældres behov – det kan jeg simpelt hen ikke forstå – og sikrer, at de får en bedre hjemmehjælp?

Men jeg venter spændt på, at socialministeren kommer op og sætter hr. Flemming Oppfeldt på plads i forhold til tallene.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil godt spørge hr. Villy Søvndal, hvorfor SF har så meget imod det frie valg. Hvorfor vil SF ikke tillade, at en ældre medborger selv kan vælge, hvilken leverandør han eller hun vil have inden for sine døre? Jeg forventer at få et svar, for jeg synes faktisk, at jeg har ret til et svar fra hr. Villy Søvndal.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Bestemt. Men det er jo, fordi vi er optaget af, hvad de ældre selv svarede de synes er det største problem. Jeg er sikker på, at fru Pia Kristensen også har læst Ældre Sagens undersøgelse fra sidste uge, den, der fortæller om, at hver fjerde ældre godt og vel har fået mindre hjemmehjælp, og at 40 pct. syntes, at der kom for mange forskellige ind.

I samme undersøgelse har Ældre Sagen spurgt de ældre: Hvad er jeres højeste ønske, hvis der var flere penge til hjemmeplejen? Der svarede de: Vi vil gerne have, at den hjemmehjælp, vi allerede har, får lidt mere tid, og vi vil gerne have lidt mere tid til omsorg og snak, og at det ikke går så hurtigt alt sammen.

Derfor synes jeg, det er indlysende, at et parti som os, der ikke er båret af handelshøjskoletanker, men af kærlighed til mennesker, svarer: Jamen så er det vores opgave at søge at imødekomme de ting, de ældre helst vil.

Hvis jeg nu må spørge tilbage, undrer jeg mig over, at et parti som Dansk Folkeparti er mere optaget af at opføre sådan nogle ideologiske tanker end at hjælpe de ældre. Det forstår jeg slet ikke.

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil også sige til hr. Villy Søvnald, at Dansk Folkeparti netop er meget optaget af ældreområdet; at ældre har ret til selv at bestemme, hvem der skal inden for døren i den pågældendes hjem, men det er åbenbart ikke noget, SF bryder sig om. Man vil bestemme, at det skal være den kommunale hjemmehjælp, der skal inden for dørene. Sådan er det. Og så kan man jo tilføje: kæft, trit og retning.

Jeg vil godt spørge hr. Villy Søvnald, hvorledes han kan koble det frie valg sammen med, at det skal have indflydelse på, at en ældre ikke får tilstrækkelig hjemmehjælp. For mig at se hænger de to ting ikke sammen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg er meget glad for, at spørgsmålet blev stillet, og at jeg får lejlighed til at svare på det, for det hænger jo lige præcis sammen.

Det, regeringen og Dansk Folkeparti bildte de gamle i Danmark ind, var, at nu fik de en bedre hjemmehjælp, ikke også? Det, Ældre Sagens undersøgelse viser, er, at de ikke fik nogen bedre

hjemmehjælp, de fik en dårligere hjemmehjælp. Det bekræftes i øvrigt at de statistikker, jeg har været inde på.

Kl. 15.05

Hvordan kan det så hænge sammen? Jo, fordi Dansk Folkeparti, regeringen og et enkelt parti mere, der har fortrudt det, har skruet den her ordning sammen på en måde, der gør, at alle pengene fosser ud til bureaukrati og ikke til bedre hjemmehjælp.

Der forstår jeg altså ikke, at et parti som Dansk Folkeparti, der har åndeligt udspring i Fremskridtspartiet, hvor jeg kan huske, hvordan Fremskridtspartiets daværende leder talte mod papirusseri og talte mod bureaukrati og sådan noget, fuldstændig har forladt, synes jeg, det eneste fornuftige standpunkt, det parti havde.

(Kort bemærkning).

Mogens Lønborg (KF):

Hr. Villy Søvnald nævnte, at kun 9 pct. af de ældre var interesserede i at have et frit valg. Det blev jo sagt på en måde, som om det så var ingenting.

9 pct. er faktisk tusinder af vores medborgere, som ønsker at få lov til at vælge. Kan hr. Villy Søvnald forklare, hvorfor han og SF ikke ønsker at imødekomme det meget indlysende ønske, at disse mange tusinder af ældre mennesker skal have lov til at vælge, hvem der skal ind i deres eget hjem?

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det, jeg var inde på, var, at det højeste ønske blandt de ældre ikke var det her. Tværtimod er det det lavest rangerende af samtlige ønsker. Derfor synes jeg, der er noget underligt ved, at man begynder at tilgodese det lavest rangerende af ønskerne i stedet for det højest rangerende af ønskerne. Hvis jeg skulle prioritere, ville jeg sige, at det, de ønsker mest, og som der er flest der gerne vil have, synes jeg vi skal prøve at imødekomme. Og det er mere tid.

Der er det klart, at når man bruger pengene på ordninger, hvor alle pengene stort set går til administration, og hvor der ikke kommer mere hjemmehjælp ud af det, så står man jo med et principielt valg, nemlig: Vil vi bureaukratisere den offentlige sektor på ældreområdet, eller vil vi sikre bedre hjemmehjælp til de ældre?

Der har regeringspartierne og Dansk Folkeparti valgt bureaukratisering, og det tror jeg er grunden til, at der er så mange skuffede ældre,

som Ældre Sagens undersøgelse også afspejler, for de havde regnet med løftet fra statsministeren, og han sagde det jo så tit, at jeg tror, at mange lagde mærke til det: Når han blev statsminister, blev der bedre hjemmehjælp. Det kan folk jo slet ikke genkende, for pengene er soldet væk på bureaukrati.

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager som ordfører.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre har været i tvivl om, på hvilken måde vi skulle håndtere dette tilbagetog for et af de mest opreklamerede Christiansborgprojekter i moderne tid. Men det er alligevel tankevækkende, når man hører debatten, for det er, som om der ikke eksisterer kommuner, at der ikke eksisterer lokalt demokrati, at der ikke eksisterer lokale valghandlinger, hvor man forinden har drøftet, hvad man gerne vil i den kommune, hvor man nu engang bor.

Det Radikale Venstre føler sig fanget i et meget mærkeligt paradoks. Det er jo desværre en kendt sag, at der ikke er særlig mange radikale medlemmer af byrådene rundtomkring i landet, men der er rigtig mange medlemmer af de lokale byråd, som kommer fra partiet Venstre. Der er også rigtig mange, der kommer fra Socialdemokratiet. Og jeg er meget glad for at høre, at Socialdemokratiet måske har genfundet tilliden til sine lokale politikere i den eftertanke, der var i fru Grete Schødt's ordførertale.

Den eftertanke fandt jeg ikke i hr. Flemming Oppfeldts ordførertale. Der var ingen tillid. Der var ingen tiltro til, at man faktisk kan træffe beslutninger rundtomkring i kommunerne, som er til ældres bedste, hvor man gerne vil gøre noget.

Mange kommuner var allerede, inden man følte trang til at mestertænke i Folketingssalen, begyndt på at give ældre en lang række forskellige muligheder i overensstemmelse med den lokale diskussion, i overensstemmelse med, hvad man havde råd til, i overensstemmelse med det, der var traditionen på stedet, og det, der var ønskerne.

Vi synes, det er et paradoks. Vi synes, det er et paradoks, at det parti, som gerne vil være Danmarks største parti, som gerne vil styre på alle tre niveauer, ikke har tillid til, at man alle de steder, hvor Venstre har betydende indflydelse, faktisk gør sit yderste. Og de andre steder respekterer man det lokale demokrati så meget, at

man faktisk tror på, at man kan flytte noget, hvis man har en god sag at argumentere for.

Det Radikale Venstre vil ikke blande sig i regeringens bureaukratisering på kommunernes vegne. Det her bliver givetvis bare første skridt i et længere tilbagetog.

Vi synes det er ærgerligt, at Venstre har opgivet tilliden til landets borgere og til de politikere, der i kommunerne er sat til at forvalte en meget, meget stor del af det danske velfærdssamfund.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte forslaget, men vil givetvis forholde sig helt neutralt til det.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det, jeg vil spørge Det Radikale Venstres ordfører om, er: Er Det Radikale Venstre principielt modstander af at inddrage private opgaveløsere i de ældres tjenester?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er meget, meget glad for, at hr. Flemming Oppfeldt stiller det spørgsmål, for det giver mig anledning til at betone, at hr. Flemming Oppfeldt tog fejl i sit korte indlæg, da han selv havde ordførerskabet. For det er nemlig sådan, at Det Radikale Venstre forholder sig helt til, om det skal være kommunale eller private, der varetager det. Men vi har fuld tillid til, at man lokalt kan beslutte, på hvilken måde man vil håndtere det, ligesom vi så det, før denne lovgivning blev vedtaget. Vi har ikke nogen forkærlighed for, at det partout skal være på den ene eller den anden måde. Men vi har faktisk en forkærlighed for, at det her land kan styres på flere niveauer, og at det, der foregår i landet, ikke behøver at være mestertænkt på Christiansborg.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Hvordan vil Det Radikale Venstre sikre, at borgerne får den valgfrihed, som Det Radikale Venstre omtaler her? For hvis der ikke er sådan en sikring, får borgeren jo kun et valg mellem én model, nemlig den kommunale model, hvor man, ligesom hr. Villy Søvnald skitserede, inden for den kommunale model kan forestille sig, at man kan foretage forskellige prioriteringer. Det, jeg spurgte om, var, om Det Radikale Venstre prioriterede at bruge erfaringerne fra de private virksomheder. Det bekræftede den radikale ord-

fører, og nu spørger jeg bare: Hvordan vil man sikre det, når man forkaster den her type lovgivning, vi har her?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Så vidt jeg husker, jeg kan selvfølgelig tage fejl, er Odense en kommune, som har været styret af socialdemokrater i en årrække. Så vidt jeg husker, var Odense Kommune også en af de første, som med størst succes på forskellig måde gav ældre i kommunen frit valg, uden at nogen havde tænkt på vegne af Odenses borgere, uden at nogen havde tænkt på vegne af Odenses kommunalpolitikere. Uden at nogen havde blandet sig i det, var det faktisk sådan, at man lokalt kunne tage ansvar for det, man gerne ville.

Der sker ting ude i virkeligheden, som ikke først er tænkt i hr. Flemming Oppfeldts hoved. Det er overraskende, det ved jeg godt, men ikke desto mindre er det et faktum. Der sker så mange ting, så det her land faktisk fungerer, selv om det ikke er mestertænkt i Folketingssalen først.

Derfor har vi faktisk fuld tillid til, at de lokalpolitikere, som har ansvaret for at forvalte det meste af velfærdsstaten og det meste af bruttonationalproduktet, også vil gøre det til borgernes bedste, også uden en bureaukratisk lovgivning, som i stive rammer presser dem til at gøre ting, som ikke har relation til den lokale demokratiske debat, til traditionen eller til de lokale forskelle, som må være en helt rimelig forventning, når vi har et lokalt demokrati.

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Man kan jo gentagne gange undre sig over, at Venstre kan blive ved med at kalde sig et liberalt parti, samtidig med at den lovgivning, man gennemfører, i den grad er præget af tvang, kontrol, overordnet styring og indskrænkning af frihed.

Over lovforslag her er en lappeløsning på den fejlslagte ordning med det, man har kaldt frit valg, men som jo reelt er det modsatte, der går ud på, at alle kommuner er blevet tvunget til at skulle udgive et katalog af muligheder. Også selv om der ikke er en eneste ældre i kommunen, der ønsker at benytte andet end kommunal hjemmehjælp, så skal man udgive et sådant katalog.

Det var jo ikke sådan, at ældre, inden lovgivningen blev gennemført, ikke havde mulighed for at vælge en privat leverandør, hvis man ønskede det. Det havde man. Man kunne ansætte sin nabo; man kunne ansætte lige, hvem man ville, hvis man ønskede det. Men det var ikke nok for Venstre. Det, Venstre ønskede, var, at alle kommuner skulle tvinges til at lave et katalog.

Jeg kunne forstå på hr. Flemming Oppfeldts indlæg tidligere i debatten, at succeskriteriet for hr. Flemming Oppfeldt i høj grad er, hvor mange der bruger private ordninger, og jo flere, der bruger private leverandører, desto større er succesen åbenbart.

Man kunne spørge: Gælder det også på andre områder? Skal vi så også til at måle vores skolepolitik på, at jo flere, der bruger privatskoler, jo bedre, jo større er succesen, eller jo flere, der bruger privathospitaler, jo bedre er vores sundhedsvæsen, jo større er succesen? Jeg synes, det er en underlig måde at måle succes på.

Kl. 15.15

For Enhedslisten er målet for ældreomsorg og hjemmehjælp, at vi får givet den nødvendige hjemmehjælp, at vi får en bedre hjemmehjælp og at sikre, at de ældre og ansatte sammen kan tilrettelægge det arbejde, der skal udføres.

Vi har utrolig mange meget dygtige, meget engagerede hjemmehjælpere, der gerne vil yde så godt et arbejde som muligt.

Det, vi burde være optaget af, er at give dem mulighederne for at sikre, at de sammen med de ældre kan tilrettelægge arbejdet, kan vurdere, hvad det er, den ældre har lyst til den dag, hvad det er, man har for et behov, man gerne vil have opfyldt den dag. Det kan være, at man egentlig skulle have støvsuget, men den dag er der altså mere behov for at gå en tur, fordi solen skinner, og det har den ikke gjort i 14 dage. Så skal man have mulighed for at vælge det, i stedet for at det hele skal gå op i minutt tyranni.

Det kunne vi, hvis vi var optaget af, at det var omsorgen for de ældre, vi gerne ville forbedre, hvis det, der var vores succeskriterium, var at få en bedre hjemmehjælp. Vi kunne måske også stille et succeskriterium op om mere hjemmehjælp. Det er sådan set det, de fleste af de ældre efterlyser.

Vi kunne så også prøve at se, om ikke det kunne lade sig gøre at give nogle flere bevillinger til det her område. Det ville formentlig på sigt betyde, at udgifterne kunne falde lidt, fordi folk så ville være i stand til at klare sig i længere

tid, når de fik hjælp til at holde sig i gang i stedet for kun at få hjælp til det allermost nødvendige.

Men som afslutning: Dette forslag er en lap-løsning på en meget dårlig tvangsstyring. Det ønsker Enhedslisten ikke at medvirke til, så vi kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg kunne forstå på Enhedslisten, at Enhedslisten ligesom SF og Det Radikale Venstre ønsker, at borgerne får valgfrihed inden for den kommunale hylde og kun dér. Eller måske har jeg misforstået det.

Jeg vil godt spørge Enhedslistens ordfører i denne her sag: Lad os sige, at denne her lovgivning ikke eksisterede – det er jo det, Enhedslisten ønsker – hvis der så er en borger der et eller andet vilkårligt sted i Danmark siger: Jeg er ikke helt tilfreds med den måde, som minuttyranniet kører på i den kommunale sektor, jeg er ikke tilfreds med det, jeg får leveret, jeg vil bruge xx firma, hvilken rettighed har borgeren så til at trække på det firma?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Allerede inden Venstre gik ind og gennemførte denne her tvangsstyring af kommunerne, havde man mulighed for at vælge en anden leverandør end kommunen, og den mulighed vil stadig bestå, også når det en dag efter valget lykkes os at få fjernet denne her lov og denne her tvangsstyring af kommunerne.

Vi mener, at det er fint, at der den mulighed, hvis den ældre ikke er tilfreds med den kommunale hjemmehjælp af en eller anden grund og ikke er i stand til at råbe kommunen op og få forbedret forholdene. Så mener vi, at det kan være fint.

Det kan også være, at der er personlige grunde, der gør, at man gerne vil hyre sin nabo eller en anden, man kender, til at stå for hjælpen i stedet for den kommunale hjemmehjælp. Den mulighed eksisterede, inden Venstre gennemførte denne her tvangsordning. Den eksisterer fortsat, og det synes vi er en god ting.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Det er jo fantastisk. Jeg kan forstå, at Enhedslistens eneste forsvar for det eksisterende system er, at der var nogle, der havde mulighed for at

ansætte deres egen private butler med kommunalt tilskud.

Jeg vil så spørge: Hvis man nu ville være en del af dem, der fik bragt den kommunale mad ud, og hellere ville have en privat leverandør til det, hvilke rettigheder ville Enhedslisten så give de borgere?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Enhedslisten mener, at man skal have ret til at få god mad og have ret til at få mad dér, hvor man har lyst til at købe den. Vi så helst, at vi fik forhøjet pensionen, så man har mulighed for også at gå ud og spise en gang imellem, at man har mange gode muligheder for at få noget god mad. Det mener vi at man skal have ret til. Man skal have ret til at vælge, om man vil have mad det ene eller det andet sted fra, om man vil spise derhjemme, eller man vil hen og spise på dagcentret eller andre steder. Selvfølgelig skal man have den mulighed.

Men det har ikke noget at gøre med en tvangsmæssig udskrivning til alle kommuner om, at de skal lave et stort katalog og skal bruge en masse ressourcer på at lave kataloger over diverse private udbydere i stedet for at bruge pengene og ressourcerne på at sikre ordentlig omsorg for de ældre. Vi synes også, det var bedre, at man havde fastholdt hjemmeserviceordningen i stedet for det, som regeringen og Dansk Folkeparti nu har gennemført med at lukke hjemmeserviceordningen kraftigt ned. Det gav nogle gode forhold.

Der er masser af muligheder, hvor vi gerne vil være med til at se på at give bedre omsorg og bedre service for mange mennesker i samfundet, men Venstre er så optaget af sin ideologiske styring af alting, at det desværre trækker den modsatte vej.

Formanden:

Så er det hr. Jann Sjursen som ordfører.

Kl. 15.20

Jann Sjursen (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på området, fru Tove Videbæk, ikke kan være til stede, er jeg blevet bedt om at sige følgende:

Lovforslaget består af to dele.

Første del går ud på at justere de krav, der stilles til de kommuner, der ønsker at bruge udbudsmodellen i reglerne om frit valg i hjemmeplejen. Anden del drejer sig om at udskyde reg-

lerne for revision af reglerne om klageråd til næste folketingsår.

Vedrørende justering af kravene omkring frit valg og udbud ser vi det som positivt, at man søger at løse de problemer, kommunerne er stødt på i forbindelse med anvendelse af udbudsmodellen. Ændringsforslagene vil alt andet lige betyde, at ordningen bliver mindre bureaukratisk.

Endvidere foreslås det, at der skal kunne indgås kontrakter af mere end 2 års varighed. Dette vil ifølge flere høringsparter medføre, at flere, bl.a. organisationer med selvejende institutioner, vil være mere interesseret i at byde på opgaverne. Denne ændring vil generelt forbedre også private virksomheders muligheder for at komme ind på markedet, og det kan kun være til fordel for alle parter.

Vedrørende udsættelse af revisionen af klage-reglerne mener vi, det er positivt, at man udsætter ændringen af reglerne, til man har fået resultatet af en undersøgelse af, hvordan klage-reglerne virker.

Derfor kan Kristendemokraterne støtte lovforslaget.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Vi skulle have brugt dagens debat på at snakke om det forslag, vi har fremsat for at gøre udbudsmodellen i fritvalgsloven lettere at bruge både for kommunerne og leverandørerne. Men man kan vist roligt sige, at vi er kommet noget videre omkring i dag, selv om dagens lovforslag var både kortfattet og enkelt.

Jeg ved ikke helt, hvad jeg skal mene om dagens debat. Mest af alt har det jo virket, som om oppositionen har grebet dagens lille tekniske lovforslag som en anledning til at genåbne hele debatten. Det er man i sin gode ret til. Dog kan jeg undre mig over, at Socialdemokraterne, der har stemt for loven, på den måde nu føler et behov for at tage afstand og ikke vil være medvirkende til, at vi forbedrer loven og fjerner de sten på vejen, der har været et problem, men i stedet for sidder fuldstændig ukonstruktivt på deres hænder.

En del af oppositionens indlæg har haft form af angreb på regeringen og på ældrepakken, men der har ikke været særlig mange bemærkninger til det, der egentlig er lovforslagets kerne, nemlig at vi gør det nemmere for kommunerne og leverandørerne at føre det her ud i livet. For der er jo ikke nogen her i salen, der kan være i tvivl om, at det foreliggende lovforslag alene er

en teknisk justering, der skal gøre det lettere at bruge udbudsmodellen. Det har så ført til, at vi har haft den her store, brede debat, og det synes jeg er for et alt for tidligt grundlag at have den på.

Der kom et ønske fra Socialdemokratiet om, at hele fritvalgspakken allerede nu skulle vurderes igen. Og jeg må sige, det undrer mig meget. Jeg vil i hvert fald sige, at man har en dårlig dømmekraft i Socialdemokratiet, hvis man ikke, dengang vi lavede loven, kunne forudse, at det her selvfølgelig var et stort, tungt lovkompleks, som ville tage sin tid, inden det blev praktisk gennemført i alle kommuner. Jeg synes virkelig, at man har haft en dårlig dømmekraft.

Jeg må også sige, at Socialdemokratiet jo er fuldstændig med på, at det i nogle kommuner har taget længere tid at stille det frie valg til rådighed for de mennesker, det handler om, end vi havde håbet på. Det gælder bl.a. Københavns Kommune, der først i realiteten kunne udbyde det pr. 1. november. Jeg har svært ved at se, hvordan vi skulle revidere loven allerede nu, når den ikke har fungeret mere end reelt et par måneder for de ældre.

Derfor synes jeg bestemt af hensyn til lovkvalitet, at vi skal vente med en revision af loven indtil næste folketingssamling, den, der hedder samlingen 2004-05, fordi vi der vil have et klart bedre grundlag for at lave de ændringer, som vi mener, der er behov for.

Så vil jeg godt korrigere nogle af de misforståelser, jeg har hørt i dag i debatten. Regeringen er blevet beskyldt for at have spildt den halve milliard kroner, kommunerne har fået siden 2002. Men pengene er jo på ingen måde spildt. Det er sådan en retorik, man har spundet sig ind i. Jeg ved ikke, hvem man tror, man hjælper med den retorik, men jeg må bare sige, at den er forkert.

Kl. 15.25

En stor del af pengene er gået til erstatningshjælpen, som vi vist alle er enige om har haft stor betydning for de ældres retssikkerhed og velfærd. Det var urimeligt, som tilstandene var før, hvor man ikke fik den hjælp, man havde krav på, og det var urimeligt i forhold til retssikkerheden. Det er nu rettet op.

En anden del af pengene er gået til implementering af frit valg. Og det kan man jo så blive ved med at have meget, meget ondt af og problematisere, at de er gået til bureaukrati.

Jeg havde desværre en anelse om, at en del af pengene ville gå til bureaukrati, fordi kommu-

nerne var så dårligt forberedte. De havde så lidt styr på det her område, at de desværre blev nødt til bruge midler på at klargøre det og skabe den gennemsigtighed, som er nødvendig for, at ældreområdet kan fungere godt, og der også kan komme private leverandører på banen. Men de penge blev jo givet i 2002, og det er en engangsinvestering for at sikre den gennemsigtighed, der var behov for.

Endelig har kommunerne jo så selv rådet over en del af pengene, og der er blevet foretaget et generelt løft på ældreområdet i kommunerne. Ellers skulle vi altså starte en ny tradition fra Christiansborgs side, i og med at vi skulle have lavet en ansøgningspulje.

Men vi har jo altså tradition for selvstyre i kommunerne og også en tro på, at de penge, der kommer ud via bloktilskuddet, bliver brugt fornuftigt. Så ved vi altid godt, at der er nogen, der snyder lidt på vægten, hvis vi skal sige det på den måde, eller at det ikke helt går, som vi havde forestillet os.

Den debat må vi tage med kommunerne, og det har jeg også tænkt mig at gøre. Jeg synes, det er ganske udmærket, at vi får sat klart fokus på, hvad formålet var med de 500 mio. kr. Det er og bliver et generelt løft på ældreområdet, der er behov for.

Så har der også været meget snak om, at regeringen ikke har gjort noget for, at der skulle komme færre forskellige hjemmehjælpere hos de ældre, selv om netop kontinuiteten er i højsædet hos de ældre selv.

Der mener jeg altså også, at kritikken er meget, meget fejlplaceret, og at det ville se endnu værre ud, hvis ikke vi havde lavet fritvalgspakken, for det frie leverandørvalg har jo faktisk forbedret de ældres muligheder for at sikre sig mere kontinuitet i hjælpen, i og med at man kan stille som krav til den private leverandør, at det er noget, man sætter meget højt på dagsordenen, at det i den grad, det overhovedet er muligt, er den samme person, der kommer i ens hjem.

Man kan ikke gardere sig mod sygdom og ferier, eller hvis man får døgnpleje. Så kan det selvfølgelig ikke være den samme person, der kommer. Så må der komme et skiftende antal personer. Men man kan godt stille som krav, at det er noget, der betyder noget for en, hvis man skal skifte, og også hvornår på døgnnet vedkommende kommer.

Et andet af kritikpunkterne, der er fremført fra de ældres egen side, og som jeg er fuldstændig enig i, er, at man ved, der skal komme hjælp

om onsdagen, men ikke hvornår. Så kan man sidde fra tidlig morgen og vente på det indtil sidst på eftermiddagen. Det er urimeligt.

Jeg mener, det hænger sammen med dårlig planlægning og ledelse i kommunen. Jeg har meget svært ved at se, hvordan vi skulle lave en lov herinde, der gør det bedre. Det er nogle redskaber, man skal have udviklet i kommunerne, sådan at man får bedre styr på ledelse og planlægning. Og det er min forventning, at det bliver bedre med tiden, netop fordi man kan skele til de private, og man kan jo se, at de faktisk kan få det til at fungere i praksis.

Men den store udskiftning af hjemmehjælpere hænger jo altså også sammen med, at det er svært at fastholde medarbejdere i hjemmeplejen. Og derfor har regeringen sammen med KL og FOA iværksat nogle initiativer, der skal forbedre hjemmeplejens image og gøre hele ældreområdet til en mere attraktiv arbejdsplads. Prøv at gå ind og se de gode eksempler, man i nogle kommuner har på, hvordan det virkelig har virket, at man har givet nogle gode tilbud til hjemmehjælpere, at man har lyttet til dem og inddraget dem i beslutningerne. Alt det skal vi gøre noget ved, og det er vi i fuld gang med.

Så har jeg også taget kontakt til KL for at se, om vi ikke i fællesskab kan finde nogle veje til at forbedre kontinuiteten i hjælpen. For hele samarbejdet med KL er jo utrolig vigtigt i denne her sag.

Jeg synes da, det er fint, at vi vender de her problemstillinger, men jeg må sige, at det undrer mig lidt, at der ikke har været fokus på det, som lovforslaget egentlig har handlet om. Jeg synes også, at det har været en meget populistisk og forventelig debat. Jeg vidste godt, den skulle komme, men jeg har jo så manglet lidt konstruktivitet i forhold til, hvordan man så egentlig synes, at området skulle se ud, og hvordan man ville gå ind med styringsredskaber og andet for at rette op på det her område.

KL 15.30

Der har vi gjort en god indsats fra regeringens side for at få det her område til at fungere. Jeg tror på, at det her er noget, der vil blive en succes. Det tager lang tid. Jeg har tålmodigheden, fordi jeg har svært ved at se andre modeller, men jeg glæder mig bestemt til at få dem præsenteret.

Men jeg kan ikke forstå det her hemmelighedskræmmeri. Politiske partier plejer at være sådan meget åbenmundede, når de har nogle gode ideer på vej. I dag synes man jo, vi skal de-

battere det her i Folketingssalen. Derfor har man ikke forholdt sig til lovforslaget. Man har sagt så meget andet, men man vil underligt nok fra Socialdemokraternes side ikke sige, hvad det er, man selv har på tegnebrættet. Det synes jeg er ærgerligt. Det synes jeg egentlig ikke klæder Socialdemokraterne.

Men jeg vil godt sige tak til de af Folketingets partier, der vil støtte det her, fordi det vil gøre det nemmere, og det vil i sidste ende give en bedre service til de ældre.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg er overordentlig ked af, hvis Socialdemokraterne har gjort, at ministeren er i dårligt humør sådan op til en weekend. Jeg er også lidt ked af, at ministeren åbenbart er fuldstændig ukendt med begrebet at blive klogere. Jeg synes altid, det er lidt bekymrende, når jeg møder mennesker, som aldrig laver fejl, ikke kan erkende at have lavet fejl, aldrig kan blive klogere; det plejer jeg altid at stejle lidt over.

Ministeren brugte ganske meget af sin taletid på at tale om Socialdemokraterne, og det takker vi for. Jeg mener faktisk, at min kollega fru Grete Schødts nævnte to elementer i sit ordførerindlæg, hvor vi meget gerne vil være konstruktive.

Nu skal jeg spørge ministeren direkte, om ministeren vil være med: Vil ministeren være med til at give frit valg over kommunegrænserne? Vi har jo en tredjedel af kommunerne, som ikke har nogen private leverandører, og der har de ældre ikke noget at vælge mellem. Vi har over 200 leverandører i offentligt regi, som er meget dygtige til deres arbejde. Var det ikke en mulighed?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen det her lovforslag, der ligger, er ikke andet end udtryk for, at man kan blive klogere. Jeg har taget fejl, og det her er resultatet af det.

2 år var for lidt til, at det var attraktivt for kommunerne at sende noget som helst i udbud, for man kunne ikke få nogen ind, der kun ville bindes op på 2 år. Godt, så laver vi det om.

Fem madleverandører var for højt sat. Jeg havde en klar fornemmelse af, at i og med at det kunne være alt lige fra kroen og cateringfirmaer til den lokal slagter, der kunne byde ind, så ville der nemt kunne komme fem madleverandører. Det kunne der så ikke. Godt, den må jeg æde igen og lave det om.

Det her er jo ikke udtryk for andet end, at man godt kan tage fejl og er indstillet på at lave det om. Men jeg synes da, at det er udtryk for dumdristighed, at man vil revidere en lov, hvor man ikke har nok materiale til at revidere den på, i og med at mange er kommet alt for sent i gang, og at vi kun har et par måneders erfaring at tage af. Det synes jeg ikke er særlig klogt.

Så vil jeg sige: Nej, jeg vil ikke være med til at lave frit valg over kommunegrænsen. Jeg mener ikke, at kommunalfuldmagten skal udvides, fordi jeg dybest set ikke mener, at kommunerne skal drive virksomhed.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Så er det jo ikke et spørgsmål om, at vi ikke vil komme med forslag, så er det et spørgsmål om, at ministeren er uenig i de forslag, og det synes jeg er langt mere fair.

Lige en kort bemærkning til det der med dumdristighed: Det er ikke så kort tid, at ministeren ikke selv kan fremsætte nogle ændringsforslag, så med hensyn til, hvor langt vi er og på hvilket vidensniveau vi er i forhold til den her lovgivning, synes jeg, ministeren selv lægger det op som værende tids nok til, at man kan lave nogle ændringer, for det er jo det, vi står og behandler.

Ministeren vil altså ikke være med til, at man kan vælge på tværs af kommunegrænser. Det vil sige, at den tredjedel af kommunerne og dermed borgerne i de kommuner, hvor der ikke er nogen private leverandører, ikke kan få noget frit valg.

Jeg vil så spørge, om ministeren vil være med til at give mulighed for tilkøbsydelse. Noget af det, Ældre Sagens undersøgelse viser, er, at man gerne ude i de enkelte hjem vil have mulighed for at købe sig til, at den samme hjemmehjælper hjælper en med andre ting; det kan være at slå græsplænen eller hvad det nu måtte være. Vil ministeren give den mulighed for tryghed og kontinuitet for de ældre, at de kan købe den ydelse hos deres kommunale hjemmehjælp?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

For det første har jeg en klar forventning om, at antallet af kommuner, der vil have private leverandører inde, vil stige, for det er steget jævnt og stabilt, siden vi vedtog ældrepakken. Desværre tager det lidt tid, men jeg har klare forudsætninger i forhold til at forvente, at der kommer flere private leverandører, også i de kommuner, hvor

der ikke er det i dag. Det er jeg såmænd ikke så nervøs for.

KL 15.35

Men nej, jeg synes, at tilkøbsydelse på ældreområdet er en rigtig, rigtig dårlig idé, og det gør jeg, fordi jeg synes, det er en dårlig idé, at en veluddannet, dygtig social- og sundhedsassistent, der er god til personlig pleje, skal kunne købes til at sidde og pudse sølvtøj, eller hvad man nu kunne finde på.

Vi har desværre ikke så mange ressourcer i ældresektoren, at vi bare kan gøre, hvad vi vil. Derfor må vi bruge dem bedst muligt og målrette dem. Vi har så mulighed for, at man kan købe i den private sektor, og der kan man så få den kontinuitet, men vi skal virkelig passe på de ressourcer, der er i den offentlige sektor. Jeg er egentlig græskkatolsk, hvad angår selve problemstillingen, men i den situation, vi er i nu med mangel på plejepersonale, er det da et kæmpe problem.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at socialministeren bliver sådan lidt vrissen på os, for jeg synes, det er lidt at rette bager for smed i hvert fald for SF's vedkommende. Vi advarede imod at kaste sig ind i det her med troen på, at det kunne løse problemerne på ældreområdet. Desværre fik vi ret, og det er jo derfor, det ikke går så godt på det her område.

Det, jeg ville bede ministeren om at bekræfte, er, at de tal, der er anvendt i debatten i dag af Venstres ordfører, er helt ude i hampen.

Jeg sidder med tallene fra KL's budgetredøgørelse. Der er ikke kommet nogen stigning på 0,5 mia. kr., og der er slet ikke kommet nogen stigning på 1,5 mia. kr. Ifølge KL's budgetredøgørelse er der kommet en stigning fra 2002 til 2004 fra 23,6 til 23,7 mia. kr., altså 100 mio. kr. på 2 år, men derfra skal så trækkes antallet af flere ældre og alt det, der er brugt til bureaukrati, og derfor er det reelle billede, at hjælpen til den enkelte ældre er faldet.

Det vil jeg bede ministeren om at bekræfte, for ellers vil jeg bede om det som et udvalgs spørgsmål, og så bliver hun nødt til at bekræfte det på et senere tidspunkt, og så er det nemmere, at vi tager det i dag.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jamen det kan jeg ikke umiddelbart bekræfte. Det, jeg kan se i mine tal, er, at budgetterne, de direkte udgifter til service i kommunerne, er vokset med godt 900 mio. kr., og det er ikke med bureaukrati og det, man har brugt for at forberede ældrepakken, det er rene udgifter til serviceydelse, der er blevet givet ekstra til de ældre i den periode, hr. Villy Søvnald taler om.

Så der må jeg sige, at det ikke er det billede, jeg kan tegne, men jeg vil meget gerne kommentere tallene fra KL. Jeg kan ikke gøre det her, for jeg er ikke bekendt med dem.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Fair nok; det klarer vi så som udvalgs spørgsmål.

Men jeg synes alligevel, at de tal er sammenfaldende med den undersøgelse, som Ældre Sagen lavede i sidste uge, og som viser, at 27 pct. har oplevet et fald i serviceniveauet, altså mindre tid, og det viser jo det samme billede som de statistikker, jeg refererede til.

Vil det så ikke være på sin plads, om socialministeren satte Venstres ordfører på plads og sagde: Det er altså helt ude i skoven at rejse nogle forventninger om en stigning, som både Ældre Sagens undersøgelse og de tal, vi har fra budgetredøgørelsen, imødegår?

Jeg vil spørge ministeren: Er det ikke farligt at lave sådan nogle forventninger, hvor enhver ældre, der sidder ude og kan se sin egen hjemmehjælp, kan se, at det holder jo slet ikke stik? Er det ikke farligt for regeringen at rejse nogle forventninger, man ikke kan indfri? Det er sagt med meget stor kærlighed til regeringen for at beskytte regeringen mod sig selv, kan man sige.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er jeg på ingen måde i tvivl om, og jeg synes, det er meget farligt at stikke folk blå i øjnene eller opstille falske forventninger. Det er jeg faktisk meget bevidst om. Det er også derfor, at jeg er trist over, at man blander tingene sammen, for frit valg har jo ikke noget at gøre med flere hjemmehjælpstimer. Jeg er meget begejstret for det frie valg, fordi jeg synes, man som ældre menneske skal have mulighed for at vælge fra og stille nogle krav til den, man godt vil samarbejde med. Det er derfor, vi har lavet det frie valg. Vi har aldrig forsøgt at bilde nogen ind, at det betød flere hjemmehjælpstimer generelt.

Der er så sideløbende givet de 500 mio. kr. til et generelt løft i ældreplejen, og det kan der være nogle, der har opfattet, som at det ville betyde flere hjemmehjælpstimer. Jeg har aldrig sagt det, for det kunne jo blive brugt til mange andre gode aktiviteter forbundet med lokalcentrene, ja, hvad man nu vælger i den enkelte kommune, og der mener jeg jo så, at kommunerne må have ret til at planlægge ud fra det serviceniveau, de nu har, og andre ting.

Så ja, man skal passe på med at stille falske forventninger op.

Kl. 15.40

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg forholdt mig nu egentlig ret godt til lovforslagets indhold, og jeg stillede også ministeren nogle spørgsmål vedrørende den her udbudsmodel omkring den personlige pleje. Jeg bad faktisk ministeren bekræfte, at plejehjemmene stadig væk er uden for udbudsmodellen, medmindre man byder på hele opgaven. Det var såmænd bare det, jeg ville have bekræftet i forhold til det, loven indeholdt.

Så vil jeg godt spørge socialministeren: Når jeg nu som ældre kan købe til hos min private leverandør, men det kan jeg ikke hos min offentlige hjemmehjælper, mener ministeren så, at det er lige konkurrence, eller er det, fordi de private leverandører har nogle medarbejdere, der ikke er så højtuddannede, at det er lige meget; at man kan købe hos dem, men man skal ikke kunne købe hos den uddannede hjemmehjælper?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg synes, man som offentlig forvaltning skal være meget påholdende med, hvordan man bruger sine ressourcer, hvorimod private selv har det fulde ansvar og må få det til at gå op i en højere enhed. Men i en forvaltning, der bliver styret af en folkevalgt forsamling, synes jeg, at man har et ekstra ansvar i forhold til at bruge ressourcerne bedst muligt.

Med hensyn til det konkrete spørgsmål, fru Grete Schødt stillede, så undrer det mig, at man netop lige præcis til det her forslag vælger at trykke på den gule knap og ikke stemmer for, for som jeg ser det, imødekommer ændringen i lovforslaget det, fru Grete Schødt gerne vil opnå.

Oprindeligt var det sådan i loven, at hvis man skulle byde på den personlige pleje, så skulle

man også have lokalcenteret med, fordi vi sagde, at det nok var en god ting; det er svært at komme ind på markedet, hvis ikke man har lokalcenteret som det udgående led. Vi har så set og lært af erfaringerne, at det måske afholder nogle fra at komme ind, og kommunerne har igen problemer med at sende det i udbud, fordi det så er det hele, også boligerne osv. Derfor lemper vi her, og det havde jeg en forventning om at Socialdemokratiet var enig i.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 128: Forslag til lov om ændring af lov om social pension. (Opsat pension og justering af optjeningsregler).

Af socialministeren (Henriette Kjær):
(Fremsat 21/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Med dette forslag vil Venstre give de ældre et nyt frit valg, nemlig et frit valg mellem at få folkepension ved 65 år eller at udsætte sin pension til et senere tidspunkt og fortsætte med at deltage i arbejdslivet mod til gengæld at få en bonus i form af et ekstra tillæg senere.

Pensionen kan udsættes og dermed opspares i maksimalt 10 år fordelt på en eller to perioder. Man kan når som helst vælge at overgå til folkepension fra næste måneds begyndelse, når lysten eller kræfterne ikke længere er til stede. Det er dog en betingelse, at man arbejder 1.500 timer om året.